

PROČE JSEM RLÁM? KDY JE NECHCI...

Pondělí, 20. října 2008

Ahoj kudlanky a kudlánci, mám problém a nevím kam jít se obrátit než na zdejší poradnu, i když je to poprvé :-). - jsem totiž úplně bezmocná. Ale abych vám to všechno vypsal: je mi teprve dvacet a dělám se, takže si kazím život - tedy sobě i mému stejnému starému příteli. Žalost. Jsme spolu zhruba dva a půl roku, a nikdy dříve jsem problém s žárlivostí neměla... Možná je to taky tím, že tenhle vztah je opravdový se vším všudy a zatím nejdelší (i pro partnera).

Takže jsem se došla, že žárlivost je strach ze ztráty partnera, a ten já mám hlavně proto, že když jsem se ten rozhodovala, jestli s ním začnu chodit, musela jsem obětovat celý svůj dosavadní život - byli jsme z úplně rozdílných prostředí a já měla vždy pocit, že jsem ta, která pro ten vztah dala nejvíc. Totiž - přítelkyně sobila jsem se. Zvykla jsem si a partner miluji z celého srdce a věřím, že on má také. Jenže u něj na začátku vztahu na mě začaly vykulovat menší nepříjemnosti. Například jeho poslední dívka bydlí naproti jeho domu, přítel si vidí na balkon... Když jsem se neudržela podezření, našla jsem v jeho mobilu esemesky pro ni, například jak jim bylo spolu krásně, že když jde večer do musí se jí dívat do oken a pod. Takových věcí jsem mu odhalila desítky. Jednou i omylem poslal sms pro svou bývalou přítelkyni (mj. bývala učitelkou na ZŠ, on s ní prý spal u ní ve svých 15!!). To oslovení mě dostalo... Moje přítelkyně. No nic, vím, mám problém se sebekontrolou, že vždy tak jednou za dva měsíce se neovládnu a "projedu" mu telefonem. Ale vždycky mi k tomu nutí nějaká intuice, že se děje něco, co bych měla vědět.. Bohužel, pokud něco najdu, naposledy přítel proto jsem teď tak zničená a píseň sem... No, měl tam zprávu od nějaké ženy z práce: "Romanku nezapomen na mě, dej sanci klarce.. nemelo by to cenu..". A ve mne to vzbudilo nehoráznou vlnu zlosti, chtěla jsem dělat jako že nic, ale vydržela jsem asi 4 minuty a pak jsem začala brečet, křičet, nadávat, vyslyšet.. Pochopitelně, že prý o nic nejde jen dobrá kamarádka z práce, moc se prý neznají.. A tak až do 4 do rána... Už jsem byla z toho celá zničená, málem jsem umřela z představy, jaké se mi honily hlavou.. (Přítelkyně jsem si: on je kuchař, ona sedí v kanceláři.. sejdou se ne tajně a už... Cítila jsem se tak bezmocná a zoufalá, že jsem si na tu ženskou vzala číslo..bože jak já ji nenávidím!! byla bych schopná jí přetáhnout to nejhorší - takové a podobné jsem měla hrozné pocity, zvláště když vím, že jsem normálně hodně laskavá, nikomu bych normálně nic nepřetáhla, naopak ráda lidem pomáhám - ale tady.. Víte, došlo to tak daleko, že přítel mi tvrdil v jednom kuse, že jsem fakt magor, že mezi nimi nic není - jenže: v předchozím lhal víc než stokrát... například že má píseň máma - a pak jsem zjistila, že to byla jakási "laskonka". Taky mi přítel se se mnou rozejde pokud za ni půjdu, ale ja musela zjistit pravdu.. Nešla jsem ani do práce, protože jsem se vydala na jejich práci a dotyčnou paní jsem si nechala zavolat. Je jí 36, má dvě děti, je rozvedena.. Klidně jsem s ní mluvila, dokonce jsem se s ní přitáhla sama sebe, že mi chvílema přítelkyně sympatická.. Ujistila mě, že jsou kamarádi, že se znají déle než si myslím, rok a půl, nechť mi prozradí, odkud se znají, ale Roman je v této práci pouze půl roku a i když ta ženská přitáhla, že mezi nimi nic není, že si jen často volají a píseň.. Tak mi to přítel nepřitáhlo pravdivý - všechno pro mě by mi o ni nikdy nic nepřitáhlo??? přítelkyně tahle myšlenka mě ubíjí.. pak vzal svoje rozhodnutí zpět, mluvili jsme o tom a shodli jsme se. Že náš vztah nechceme ani jeden ztratit. I když má přítel mnoho dalších věcí, například nevěnuje se mi tolik jak potěbuju, přítelkyně já mu dávám všechno - až na to moje žárlivost. Chce, abych mu přítelkyně kontrolovala telefon - já to chápu (sám mi to udělal taky, ale nic nenašel, protože já nevěru nesnáším). Ted jsem si vzala čas na rozmyšlenou, jelikož nevím, jestli vedle něj vůbec můžu dál být, protože vím, že kdykoliv mu mobil zazvoní, bude mi bušit srdce hrůzou, kdo to asi je, a uvidím jeho pohled, jak bude s jakýmsi pobavením a vším všudy kodolibostí šukat, až se zase zeptám - "Kdo ti píseň?" No, přítelkyně já ho všechno moc miluju, ale přítelkyně pomýšlená na "jakoukoliv JI" a na to kolik dalších se mi celou tu dobu snaží zatajit.. Uznejte - pro mě by je sakra tajil, kdyby to byly jen kamarádky, se kterými zajde na kafe? Lidé, pomozte, já se z toho snad zblázním.. nechci být chrobným žárlivcem, hnuší se mi to a chci mít šťastný vztah.. A tak opravdu nevím - mám od něj raději odejít, abych se tolik nepřitáhla (pozitivně) vím, že ner "svatej"... nebo to mám přitahnout a zůstat s ním dál? To opravdu nevím jestli zvládnu. Moc tedy prosím, poraďte mi, co a JAK mám dělat dál... strašně moc děkuju za každou radu. Tak už přítelkyně díky a ahoj vám všem!

Milena